

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΡΕΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς 4ε χρ 10

Ὁρᾶται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μῆνης.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 30 Μαΐου 1902.

Εὐρισκόμεθα εἰς τοὺς μῆνας τῶν ἀγωνιῶν καὶ τῆς προσδοκίας, ἡ δὲ χώρα τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ χώρα οὖσα, στρέφεται τὰ βλέμματα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ διαπνύθεται τοὺς ἀστέρας, ἂν θὰ βρέξη ἢ ἂν θὰ πνεύσῃ λίψ, ἂν τὸ θεῖον θὰ εὐλογῇ τοὺς μόχθους τῶν γεωργῶν ἢ ἂν τῆς μοίρας ὁ φρόνας θὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τῶν χειρῶν μυριάδων ἀνθρώπων τὸν βλαβὸν τοῦ ἄρτου τὸν αἰματό-δρεκτον, καθ' ὃν χρόνον φέρωσιν αὐτὸν πρὸς τὸ στόμα.

Ἀλλ' ὅποιον ὕψος ποιήσεως καὶ ὅποιον βάλος φιλοσοφίας κρύπτεται ἐν τῇ ἀγωνίᾳ ταύτῃ τῶν γεωργῶν, ὅποιαν δ' ἡθοιοὶν δύναμιν δὲν ἐγκλείει ἐν αὐτῇ ἡ μὴτηρ ὅλων τῶν τεχνῶν, ἡ γεωργία, καὶ ὅποιον ἀσφαλὲς ἔρεισμα τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ῥώμης αὐτῶν δὲν εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῇ αἱ πολιτεῖαι, ἀς νοὺς φιλόσοφος διαικεῖ καὶ πατρικὴ πρόνοια!

Ἡ γεωργία εἶναι ἡ μόνη τέχνη ἐξ ὅλων τῶν βιοποριστικῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου, καθ' ἣν ὁ ἐργάτης πρὸς ἑνα καὶ μόνον συναλλάσσεται, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς τοῦτον ἐναποθέτει τοὺς ἰδρώτας καὶ τοὺς μόχθους τοῦ καὶ πρὸς τοῦτον ἐλπίζει αἰεὶ καὶ τὴν ἐπαύριον ἔτι, καθ' ἣν τῆς φύσεως ἡ ὀργὴ ἐκρίκωνε τὰς φυτείας τοῦ ἡ ἀποξηραίνει τὰ σπέρματα ἡ φρονεῖ τὰ ζῶα τοῦ ἡ ἄλλως ἐξαπολύει συμφορὰς, ἐξ ὧν τὰ πρὶν ἀνθούσιντα καὶ χλοάζοντα μετατρέπονται εἰς στυγνὰς ἐρήμους φθίνοντα αὐτὰ καὶ φθείροντα ὅμοι καὶ τὰς εὐγενεστάτας τοῦ ἀγρότου προσδοκίαι.

Καὶ ὅμως καὶ μετὰ τοῦτο ἐλπίζει ὁ γεωργὸς καὶ τὴν ἐπαύριον τῆς καταστροφῆς ἐπαναλαμβάνει μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπὶ τὸν Θεὸν πίστεως ἀκαταπόνητος τὸ ἔργον τοῦ καὶ σύρει μετ' ἑαυτοῦ καὶ γυναῖκα καὶ θυγατέρας καὶ νύμφας καὶ υἱούς ἐπὶ τοῦ ἀνεπιπαρέμνου ἀγροῦ καὶ κῦ-πάρουσιν ὅλοι κρατοῦντες τὴν δίκην, ὅπως ἀνοιξῶσι τὰ στέγνα τῆς μητρὸς γῆς καὶ ἀναρ-θούμενοι ἀτενίζουσι τὸν μόνον σύντροφον καὶ ἐπόπτην τῶν ἔργων τῶν, τὸν πατέρα Θεόν, παρ' οὗ ἀναμένουσιν τὴν γονιμοποίησιν τῶν σπερμάτων καὶ τὴν καρποφορίαν.

Ἰδοὺ διὰ τί πάντα πάσης ἐποχῆς τὰ θρησκείματα εὗρον τοὺς γεωργοὺς τοὺς πιστοτέρους αὐτῶν ἄνθρωποι, ἰδοὺ διὰ τί ἕλπιε ἡ γεωργικὴ τάξις ἀπετέλεσε τὸν τιμιώτερον καὶ ἀσφαλέστερον θεματορῶκα παστῶν ἐκείνων τῶν παραδόσεων, αἵτινες συμπίπτουσι ἐπὶ ὅρισμένην ομάδα ἀνθρώπων, ἀδιαφόρως ἂν σμικρὰν ἢ μεγάλην, συγκροτοῦσιν ἐξ αὐτῶν τὰς κοινωνίας, τοὺς λαοὺς, τὰ ἔθνη.

Ἰδοὺ διὰ τί ἀπανταχοῦ ὁ χωρικός, εἰς ὅσην ἀπαιδεύσιν καὶ ἂν τηρῇται, εἶναι ἀγνώστες τὰ ἥθη, δικαιότεροι τὸν χαρακτήρα, κοσμιώτεροι ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς λέξεως κατὰ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους σχέσεις αὐτοῦ, εὐλαβέστεροι εἰς τὴν πίστιν τῶν συμβολαίων, εἶναι στερεότερον προσκολλημένοι εἰς τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος τοῦ καὶ προθυμότεροι νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ αὐτῆς τῶν ἀστικῶν συρφετῶν, ὃν τὴν ψυχὴν ἀπογυμνώνει ἀπὸ παντὸς ἡθικοῦ κοσμηματος ἡ συγκεν-τρούμενη καὶ πᾶν ἄλλο ἀπορροφῶσα μέριμνα τῆς εὐζωίας καὶ τῆς ἐπιδείξεως. Ἰδοὺ διὰ τί καὶ αὐτὸ τὸ ἔγκλημα τὸ ἐν τοῖς ἀγρόταις συμ-βαίνειν παρὰ τὸν κτηνώδη χαρακτήρα τοῦ, δὲν ἔχει οὐδεμίαν τῶν ἀτίμων ἐκείνων λεπτοτήτων, δι' ὧν ἡ εἰς τὸ ἔγκλημα παιδευσμένη ψυχὴ καὶ θάνατος τῶν ἀστικῶν καταισχύει τὰς κοινωνίας, ἐν αἷς διαπράττεται.

Καὶ ἂν μὴ ἐκείτο πρὸ ἡμῶν ἀψευδέστατος μάρτυς ἡ ἱστορία ἡ τε πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ τῶν τε ἀρχαίων καὶ νεωτέρων λαῶν, καὶ ἂν ἡγο-οῦμεν, τοῖς οἱ εὐπατρίδαι τοῦ δαιμονίου ἔσσεως τῆς Παλλάδος ἦσαν οἱ κατ' ἐξοχὴν καλλιεργηταὶ τῆς ἀττικῆς γῆς, ἐκείνοι, οἵτινες ὑπῆρ-ξαν τοῦ στρατιωτικοῦ, τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ μεγαλείου τῆς ἀθανάτου πόλεως οἱ δημιουργοί, καὶ πάλιν ὁ ῥόθος νοῦς θὰ ἐδί-δασκεν ἡμᾶς, ὅτι τῆς διοικητικῆς ἀθλιότητος, τῆς ἐκλύσεως τῆς δικαιοσύνης, τῆς στρατιωτι-κῆς ἐκμηδενίσεως, αὐτῆς τῆς πνευματικῆς στεριώσεως τῆς εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε νῦν κρα-τούσης ἐν Ἑλλάδι, ὅλων τούτων τῶν κακῶν αἰτία εἶναι ἡ τελεία ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐγκα-

τάλειψις τῆς γεωργίας, ὅλων τούτων τῶν δυστυχιῶν ἀφορμὴ εἶναι, ὅτι ἡ γεωργικὴ τάξις δὲν ἀποτελεῖ παράγοντα ὑπολογιστέον ὑπὸ τῆς πολιτείας, διότι εἰς τὴν ἀντίληψιν τοιαύτης πολιτείας ὑπὸ δικηγόρων συγκροτούμενης ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν λειτουργῶν τοῦ κράτους μέ-χρι τοῦ τελευταίου τελωνοσταθμάρχου οἱ γε-ωργοὶ ἀποτελοῦσι τὸν ἄψυχον ἐκείνον ὄγκον, ὅστις δὲν ἔχει ἄλλον προορισμὸν ἢ νὰ τρέφῃ εὐπρεπεῖς τὴν ὄψιν καὶ τὴν περιβολὴν κηφῆνας.

Καὶ ὅμως οἱ αἰσθητικὴ μεταβολὴ θὰ ἐπὶ-ρηχοτοῦσιν οὐ μόνον οἰκονομικῇ, ἀλλ' ἠθικῇ πρὸ πάντων ἐν τε ταῖς λειτουργίαις τῆς πολιτείας καὶ ἐν ταῖς σχέσεσιν ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὅποια εὐρώστια δὲν θὰ διεδηλοῦτο εἰς πᾶσαν τοῦ ἔθνικου καὶ πνευματικοῦ ἡμῶν βίου ἐκ-φανσιν, ἂν ἡδύνατο νὰ διδῇ ἡ πολιτεία, ὅτι κόσμημα καὶ θεμέλιον αὐτῆς δὲν ἀποτελεῖ ὁ ἀπειράριθμος ἐσμός τῶν διπλωματούχων με-τὸν ἐξορτοῦν καὶ αὐτῶν τῶν μεμβρανῶν τῶν διπλωμάτων αὐτῶν ἐγκέφαλον, ἀλλὰ τὸ μέγα πλῆθος τῶν γεωργῶν, διότι ἀπὸ τούτων θὰ προέλθῃ ἡ μεγάλη τῶν γαιοκτητῶν τάξις ἡ συντηροῦσα τῆς πολιτείας τὰ καθέστωτα καὶ προμαχῶσα ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς συμφέροντος τῆς πατρίδος πολὺ εὐλοκιστέον τὸν βιομη-χάνων καὶ τραπέζιτων, εἰς οὓς ὁ κινῶν καὶ φορητὸς πλοῦτος ἐν παντὶ κινδύνῳ ἐμπνέει τὸν πανικὸν καὶ οὓς τῆς σωτηρίας ὁ ἐνοῦστικός πό-θος καθιστᾷ εὐκολωτέρους εἰς τὴν ἐγκατάλει-ψιν τοῦ πατρῶος ἐδάφους, διότι αὐτὸν τὸν γε-ωργὸν ἐνεκα τῆς ἀναπνεύσεως τῶν συμπερὸντων αὐτῶν θὰ προέλθῃ ἡ πνοὴ ἡ μέλλουσα νὰ κα-ταρρίψῃ τὰ σεσθρωμένα ἐδώλια τῆς ληθα-ργούσης νῦν δικαιοσύνης κατακρημνίζουσα σὺν αὐτοῖς καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν καθήμενους καὶ νὰ διδάξῃ, ὅτι ἡ πρώτη τῶν ἐθνῶν τροφὴ, ἡ δι-καιοσύνη, δὲν συνίσταται εἰς τὴν μαροτάτην ἀτελεύτητον διονύχισιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς λογικῆς μέχρι διαστρεβλώσεως αὐτῆς, ἀλλ' εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καθημερινός, εἶναι αὐτὴ τῆς ζωῆς ἡ ἀσφάλεια, πρὸς ἣν οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει τὸ ἀφῆρτον καὶ ἀνούσιον καὶ ἀσυνείδητον ἀνε-ξάντητον τῶν τύπων θυμιάμα! διότι ἀπὸ τῶν γεωργῶν προσαναβιβάζομεν εἰς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν ἐξαρτᾶται τελευταῖον, ἵνα ἐν μιᾷ λέξει εἰπωμεν, ἡ πᾶσα ἰσχύς καὶ εὐκοσμία τῆς πολιτείας.

Ἡ ὑπὲρ τῆς τάξεως ταύτης ἐπράξαν οἱ με-γαλοστομοὶ τῆς Βουλῆς ῥήτορες ἀπὸ τοῦ 1864, ἵνα μὴ εἰπωμεν ἀπὸ τοῦ 1844; Τί ἄλλο ἢ ὅτι κατέστησαν ὅλους τοὺς γεωργοὺς κομμάτιον τῶν, διότι οὐδὲ τὸς θρησκευτικῶς δεσμοῦς ἐσθῶσθαι, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν ψῆφον τῆς ἀμαθείας τῶν καὶ ἐπ' ἀνταλλάγμασιν, ἄ-τινα προσιμὸν νὰ μὴ ὀνομάσω! Ἀντὶ τῆς προ-δου ἔλαβεν ἡ γεωργία ἐν Ἑλλάδι παρὰ τῆς πο-λιτείας τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν ἔργων τῆς, δι' αὐτὸ καὶ βλέπομεν πληθυνο-μένους μὲν τὰς πανεπιστημιακὰς φάλαγγας, τοῦτ' ἐστὶ τὰ στελέχη τῶν ἐφεδρεῶν τῶν ἐ-τοιμῶν νὰ ἐισβάλωσιν εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ κρά-τους ἢ εἰς τὴν ἄλλην οἰκονομίαν τῆς χώρας, ἐρηγούμενους δὲ τοὺς ἀγροὺς ῥωμαλέους χειρῶν.

Ἀλλὰ εἰς τὴν ζωερὰν ταύτην εἰκόνα δια-γινώσκουμεν εὐτυχῶς ἀπὸ τοῦδε ἀκτίνας μεγά-λων ἐλπίδων.

Ὅτι ἐπετελέσθη ἐν τῶς τῶν τελευταίων τεσ-σάρων ἐτῶν ὑπερβαίνει τὰς προσδοκίας καὶ τῶν αἰσιοδοξοτάτων, ἡ βοήθεια δὲ νῦν ἡ διδομένη εἰς τὴν γεωργίαν διὰ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἡ αὐξήσις τῶν κυβερνήσεων μέριμνα, πλη-ροῖ ἡμᾶς ἀγαθωτάτων ἐλπίδων περὶ τοῦ μέλ-λοντος τῆς χώρας ταύτης, περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ λαοῦ, ὃν δὲν πτοοῦσιν αἱ συμφοραὶ καὶ δὲν ἀνακαίτιζουσιν αἱ ἀτυχαί, περὶ τοῦ ἡθικοῦ ἰδία μέλλοντος, τῆς συνισταμένης ταύτης πᾶ-σης ὕλικῆς εὐμερείας καὶ δυνάμεως, ἥτις ἀπο-τελεῖ καὶ τὸν τελικὸν σκοπὸν παντὸς ἡμερωμέ-νου καὶ πεπολιτισμένου ἔθνους.

Ἀπὸ τῆς προϋστάς βελτιώσεως καὶ ἀνα-πτύξεως τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι ἀναμένουμεν τὰ πάντα καὶ πνευματικὴν πρόοδον καὶ πολι-τικὴν εὐκοσμίαν καὶ ἠθικὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπικρατήσῃ τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Πεποίθαμεν δὲ, ὅτι δὲν θὰ διαφευθῶμεν.

Ο ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΑΙΤΟΣ

Τὸ νομισματοδότημον τῆς κομίσσεως Ριανκούρ κατατιθέμενον ἐν τῷ νομισματικῷ μου-σεῖῳ Ἀθηνῶν.—Ἡ ἐπιστολὴ τῆς κομίσ-σης πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ν. Μου-σείου κ. Ι. Σβορώνον καὶ ἡ ἀπάντησις τούτου πρὸς αὐτὴν.

Έν Αθήναις 29 Μαΐου 1902.

Έν Ναυπλίῳ σήμερον κατ' εὐτυχιστάτην ἐμ-πνευσιν τοῦ Γυμνασιάρχου τῆς πόλεως ἐκείνης τε-λείται τὸ πρῶτον μνημόσυον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐκεί-νου, οὗ ἡ κατὰ σμικρὸν ἀναγεννωμένη συνείδησις τοῦ ἔθνους θὰ στήσῃ μετ' ὀλίγον μαρμαρίνην τὴν εἰκόνα ἐν τῷ δαιμονίῳ τῆς Παλλάδος ἄστει, ὅπως δακτυλοδεικτῇ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὸν δρό-μον, ὃν πρέπει νὰ βαδίσωσιν. Θὰ ἀσβεσθῶμεν πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ πένθους, τοῦ κρυφίου, ἀλλ' ἀσβε-πτου, τῆς δόξης τῆς λαοθανούσης, ἀλλ' ἀδιαλεί-πτως ἀληθμονήτου, ἥτις συνεχὲς εἰς ἕνα πόθον καὶ εἰς μίαν ἐλπίδα τὰ συντρίμματα τῆς χιλιετοῦς ἑλληνικῆς αυτοκρατορίας, ἂν καὶ νὰ ὑπομνήσωμεν θε-λήσωμεν οἱ ἐπαῖοι κατὰ τὴν ἀποφράδα ταύτην ἡ-μέραν τὸ ἡμέτερον γένος.

Πᾶσα χυδαία καὶ τοπεινὴ ψυχὴ, πᾶσα λιπο-ψυχία καὶ ἀμάθεια, πᾶσα μορία τὰ συντρίμματα ταῦτα θεωμένη καταποτίζεται καὶ ἀποβάλλουσα τὴν ἐλπίδα, τὸ αἶμα τοῦτο, οὐ ἀνεψυχὴ ὕγινης καὶ διάνοια ἄρτια δὲν ὑπάρχει, τρέπεται τὴν εὐπάτη-τον δὸν τῆς ἀκαρνήσεως παντὸς τοῦ παρελθόντος καὶ βυθίζομένη ἐν τῇ δεινῇ ἀγνοίᾳ εἰς τὴν εὐτελεῖ-τοῦ καθ' ἡμέραν βίου μέριμναν δὲν εὐρίσκει ἡ οἰκτον πρὸς ὅσους φαντάζονται, ὅτι τῶν ἐθνῶν ὁ βίος δὲν ἀριθμεῖται ὡς ὁ τῶν ἀτόμων, πρὸς ὅσους ἀκτέον-ται, ὅτι πολὺ πλείονερον τὰ ἔθνη ἢ τὰ άτομα ὑ-πέρτατον ἔχουσι καθῆκον νὰ μὴ ἀναγνωρίσωσιν ὡς δι-καιον τὴν ἀρπαγὴν ἀδιαφοροῦντα πρὸς τὴν ὕλικὴν δύναμιν, ἥτις κυροῖ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀδικίαν.

Τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸν εἴπερ τι καὶ ἄλλο ἀπέδειξε τὴν συνείδησιν τοῦ καθήκοντος τούτου, αἰετοῖτε δὲ διετέλεσε βῆον τὰ ὧτα πρὸς τὰς συμβουλὰς τῆς συνέσεως καὶ τῆς πρακτικότητος, δι' ἣν γινώσκου-μεν ἡ ἀτομία καὶ ἡ χυδαίότης νὰ περιβάλλῃ τὴν εὐτε-λειάν της. Τὰ συντρίμματα ἐκείνα ἤρξαν ἀνα-βιοῦντες ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς ἀλήτου ἐκείνης ὁδύ-νης, εἰς πολλὰ δὲ τούτων ἐπανεληφθῇ ἡ προτέρα τοῦ ἔθνους ζωὴ καὶ ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης μεταδίδε-ται ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον ὁ ἀβυσσὸς τῆς ἐπανορ-θώσεως πόθος. Τί ἦτο πρὸ ὀδοῦντα ἐτῶν ἡ γω-νία τῆς νῦν ἐλευθερίας Ἑλλάδος ἡ σύντριμμα; τί πρὸ 38 ἐτῶν αἱ Ἰόνιοι νῆσοι; τί πρὸ εἰκοσίων ἡ Θεσσαλία καὶ τὸ ἡπειρωτικὸν τῆς Ἀφρῆς τμήμα; τί χθὲς ἡ Κρήνη ἢ συντρίμματα τοῦ μεγάλου ἐ-κείνου οἰκοδομήματος;

Ἡ καρδίκα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους περιεῖχε πολὺ μείζονα σοφίαν τοῦ ἐγκεφάλου τῶν σοφῶν καὶ ἰδοὺ νῦν ἡ ἀσέπεια καὶ φυγὰς ἑλληνικὴ ἐλευθερία ἐγκα-ταστάθισα εἰς τὸ μικρὸν ἀνοικτόμενον διαμέρισμα τοῦ ὑπερλάμπρου μεγάρου τῆς ἑλληνικῆς αυτοκρα-τορίας ἡχηρὸν σαλπίζει τὸ μέγα τῆς ἀναστάσεως σάλπισμα πρὸς τὰ θαυμασιὰ περιυλληγόμενα ἐρεί-πια τοῦ καταπεσόντος οἰκοδομήματος;

Τὴν κραταιὰν καὶ ἀκατάσχετον πνοὴν τῆς ἀνα-στάσεως τοῦ λαοῦ τούτου ἐθαύμασε μακρόθεν μία ὑπέροχος, μία ἀληθὴς ἐξοχος γυνὴ καὶ συμμέτρεσε τὸν ἐλπίδων τοῦ καὶ ἐννοήσθη τὰ πένθη τοῦ ὡ-ἰδὲ αὐτῆς πένθη, ὅχι ἀπὸ χθὲς, ἀλλ' ἀπ' ἥς συνοιδε-τὸν κόσμον καὶ ἐλάτρευσε—ἀνεῦ ὑπερβολῆς—τὸν λαὸν τούτον τὸν αὐτόχρημα μοναδικόν, διότι οὐ-δεὶς ἄλλος λαός, πλὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμαρτύρησε τοσαύτην πίστιν πρὸς τὸ παρελθόν τοῦ καὶ οὐδεὶς ἄλλος πλὴν αὐτοῦ λαὸς ἐθαύμασε τὰ πάντα ὅχι ὅπως τάμην νεῦν ὁδὸν, ὡς τὸν συμβουλεύουσιν οἱ σο-φοὶ καὶ σάφρονες, ἀλλ' ὅπως ἀνέστη τὸν δόξον τῶν πατέρων τοῦ, διότι ἄριστα διεγύωσκον, ὅτι ἄλ-λος δρόμος ζωῆς διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ὑπάρ-χει ἢ ἐκείνος, ὃν ἐβάρυνε ἐπὶ τετρακιστὶ ἐτη.

Ἰπάρχει ἄλλος λαὸς αἰκῶν τὰς αὐτὰς ἐπὶ το-σοῦτον χρόνον χώρας, λαλῶν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἐμμένων θεῷσεμα;

Τὴν γυναῖκα ταύτην γινώσκουσιν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ἀγῶνος» καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν θαυμασιῶν ἄρθρων τῆς περὶ τοῦ «Ζῆ-τῆς ἐλ-ληνικῆς αυτοκρατορίας» (βλ. φύλ. «Ἀγῶνος» ὑπ' ἀριθ. 68, 82 καὶ 83). Εἶναι ἡ κόμισσα Ριανκούρ, ἑτέρα καὶ ἐπαινετὴ καὶ ἐλπίστὴ εἰς τὰ ζωονόμα-νάματα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, θὰ ἡδικοῦμεν δ' αὐτὴν ἂν μὴ ἐκαλοῦμεν πρῶτην τὴν Ἑλληνίδων γυναῖκα, ἥτις ἔδωκεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ αὐτὸ τὸ αἶμα τῆς, τὸν μοναχὸν ἕνα τῆς καὶ ἥτις ἐγκαταστάσα ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα μετέφερε τὸ μέγαρον τῆς εἰς βωμόν τῆς ἀγοστῆς ἑλληνικῆς φιλοπατρίας. Διότι τὰ ὅσα καὶ αἱ σάρκες δὲν ἀποτελοῦσι τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόδην, δικηγόρον
 Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

τὸ ἐν αὐτῷ οἰκῶν πνεῦμα, κατὰ τὸ πνεῦμα δὲ τοῦτο ἡ κόμισσα Ριανκούρ εἶναι μία τῶν γνησιω-τάτων Ἑλληνίδων.

Τῆς ἑλληνικῆς αὐτῆς φιλοπατρίας ἐμπνευσίς ἐξαισία ὑπῆρξεν ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀργυροῦ νομι-σματοσήμου, ὅπερ διανέμει εἰς πάντας τοὺς φίλους τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος, διότι πλὴν αὐτῶν δὲν ἔχει ἄλλους φίλους ἡ κόμισσα Ριανκούρ. Τὸ νομισματοδότημον τοῦτο κεῖν μὲν ἔχει τὴν μίαν ὄψιν ἴσως, ὅπως σημειωθῇ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ γίνῃ πρᾶγμα τοῦ παρελθόντος. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας φέρει τὸν δικέφαλον αἶτον καὶ περιέουσιν τὴν ἐπιγραφὴν «Οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθύδρει».

Τὸ νομισματοδότημον τοῦτο ἀπέστειλε καὶ πρὸς τὸν κ. Ι. Σβορώνον συνοδεύσασα αὐτοῖς τῆς ἀκολουθοῦ-σας ὁρατοῦς ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἑλληνιστί, ἐννοεῖται, γεγραμμένης, διότι ἡ κόμισσα εἶχε μάθει ἐν Πα-ρισίῳ τὰ ἑλληνικά πολὺ τελειότερον ἢ ὅσον μαν-θύνουσιν αὐτὰ πολλοὶ ἑλληνίδες ἐν Ἀθήναις.

Ἀθήνησιν 20 Μαΐου 1902

Φίλε Κύριε,

Ἰδοὺ γίνονται καὶ ἐγὼ νομισματοκόπος. Τοῦτο ὅμως τὸ ἀναμνηστικὸν μεγάλου προσκνημάτος καὶ μεγάλης συγκινήσεως μου, βλεπούσης τὸν δι-κέφαλον Ἀἶτον γεφυρωμένον ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ Πατριαρχείου, δὲν θ' ἀποκηλίσκῃ ὡς τὰ ἄλλα μετὰ-λῖα τὴν πλήρη ἀξίαν τοῦ ἡ δὲν θὰ γίνῃ πρᾶγμα τοῦ παρελθόντος. Εἴθε οἱ μέλλοντες Κύριοι Σβο-ρώνοι νὰ ταξινομήσωσι πολλὰς σειρὰς νομισμάτων Ἀτοκρατοῦν τοῦ Βυζαντίου μετὰ τὴν πολυπό-θητον Ἀνάστασιν τοῦ Ἀετοῦ!

ΛΟΥΙΖΑ Ο. ΡΙΑΝΚΟΥΡ.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ κ. Ι. Σβορώνος διευθυντῆς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου, ὁ ἴσων ἔχων τὴν δεινότητα τῆς ἐπιστήμης, ἐφ' ἣ ἐξῶς τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ σοφοῦ τῆς Ἑσπερίας κόσμου, πρὸς τὴν θέρμην τοῦ πατριωτισμοῦ, ἀπῆν-τησεν αὐθημερὸν χαριέντως ἄμα καὶ ἑλληνοπρεπῶς οὕτως:

Υπέροχε εὐγενὴς Κυρία.

Μετὰ συγκινήσεως καὶ σεβασμοῦ κατέθεσα σή-μαρον ἐν τῇ νεοελληνικῇ σειρᾷ τοῦ Ἑθνικοῦ Νο-μισματικοῦ Μουσείου τὸ ἀντίτυπον τοῦ ἀργυροῦ νομισματοσήμου ἐμῶν, τὸ ὁποῖον μοι ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοι πέμψητε κατ' οἶκον χθὲς τὸ ἐσπέρας σὺν τῇ βαθύς συγκινήσει μετὰ ἐπιστολῇ Σας, ἣν ἐπίσης κατέθεσα ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ Μουσείου ὡς μνημεῖον πολυτίμου τὸ ὁποῖον ἐκεῖ μετὰ συγκινή-σεως βεβαίως θὰ ἀναγινώσκῃ πᾶς Ἑλλην.

Ὡς γνωρίζετε, εὐγενὴς κυρία, οἱ προσπάτορες ἡμῶν ἀρχαῖοι Ἑλληνας ἐκέντητο τὸ χάρισμα τοῦ νὰ προσωποποιῶσι θαυμασιὰς εἰς παγκόσμιον μορφὰς τὰς ἰδέας αἱ ἐκφράζει ἀπλή τις λέξις ἡ ὑπέροχος τις ποιητικὸς σίγος. Βεβαιωθῆτε δὲ, ὅτι καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων οἱ εὐτυχεσάντες νὰ γνω-ρίσωμεν ὑμᾶς, βλέπομεν ἐν ὑμῖν, καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ τελευταίᾳ πράξει σας, τὴν προσωποποίησιν τοῦ πλήρους ὁδοῦ, παρηγορίας καὶ ἐλπίδος, νη-πενθοῦς ἐκείνου σίγους, τὸν ὁποῖον ἀγνωστος ποιητὴς ἀπηύθυνε μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κωνσταν-τινῆς πρὸς τὴν Παναγίαν—Πατριίδα:

«Μὴν κλαῖς!... Πάλιν μὲ χρόνους, μὲ και-ρούς, πάλιν διὰ σου θᾶνε» σίγους, ὅστις ἀποτε-λεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς γνησίου Ἑλλήνου—καὶ ὑπάρχουσι δόξα τῷ Θεῷ ἀκόμη πολλοὶ τοιοῦτοι ἐν τῷ λαῷ μας—τὴν φράσιν, ἐν ἣ καθύδρει ὁ δι-κέφαλος αἶτον τῆς Μεγάλῃς ἰδέας.

Τοῦ αἰτοῦ τούτου ὁράσαν εἰδόνα ἀνεστήσατε πρὸ ἡμῶν διὰ τοῦ νομισματοσήμου ἄλλ' ἐπιτρέ-ψατέ μοι νὰ σας εἰπῶ ὅτι δὲν συμμερίζομαι τὴν ἰδέαν σας ὅτι τὸ νομισματοδότημον τοῦτο «δὲν θὰ ἀποκηλίσκῃ ὡς τὰ ἄλλα μετὰ τὴν πλήρη ἀξίαν τοῦ ἡ δὲν θὰ γίνῃ πρᾶγμα τοῦ παρελθόντος». Φρονῶ ἀληθῶς ὅτι ὡς ἀποτελεῖν ἀρχαῖον σφραγὶς ψυχῆς σάλπισμα πρὸς ἐμῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ ἰδέᾳ, ἔχει μέγιστον ἀξίαν ἐκείνη, ἣν ὁ ἔχῃ διε-πλὸν συντελεσθῇ ὁ σκοπός, ὅστις ἐρέπ

[illegible]

— Η Βοήθη των Κοινοτήτων ἐξήργησαν διὰ το στανήν Κίτρινον δὲ 50.000.

[illegible]

παράδειγμα τούτου είναι ἀλλοῦς ἀπαισιώτατος, ὁ ὅστις ἀποδέχεται τὴν ἀπόφασιν, ὅτι οἱ Ἕλληδες οὐκ εἰσὶν πολιτικοὶ καὶ ὅτι οἱ ἴσθι ἐχρονιστὴν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν γῆρας φιλοπατρίας πρὸς τὸν Βασιλέα, ὅστις τοῦτοισι δυναστεύει ἐν δαίμονι, ἀλλ' ἐκείνοι οὐ πολιτικοί, ἐν πάσῃ ἐπὶ τῇ ἀποδοχῇ ῥησιμότητι διὰ καταστροφῆς. Ἄλλ' ἡ τοιῇ τῶν πολιτικῶν τούτων, ἐντολὴ ἀναστασιῶν τῶν πλείων, ἐν δὲ λήξει ἄλλος ἢ κατὰ τοὺς νόμους.

θενται σαφῶς, καὶ ὁ τὴν ἱστορίαν ἀγνοῶν ἐκ μό-

ἀπὸ τοῦ δράματος ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὴν σφοδρὰ
τὰς τῆτα τοῦ μίσους αὐτῆς.
καὶ εἰς τὴν ἀναπαύσασαί τῆς ἱστορικῆς ἀ

δένα γίσεως τῶν προσώπων δὲν καταβάλλει πολ

... πρὸς σοφίαν ὁ ποιητής· οὕτω λ. χ. ἐν τῇ δ' σκ

μηνης, του καινολόγηματος και των τοιούτων. Α

ταύτα μεν οὐκ αὐτὸς ἐν ἀνακρίσει κατὰ
παράδοξον τοῦ δόγματος ἐμπελόντων τὸν προ-
βλεπόμενον σκηνωθεὶς. Ἀνακρίσειον δὲ μὲν εἶναι οἱ
συγκεκριμένοι εἰς κρίσιν ἀποφασιστὰν τοῦ δόγμα-
τος ὅτι οὐ ποιεῖται πλὴν τῆς Ἰστορίας τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ τοῦ Παρρηγορητοῦ ἐμπελὰ καὶ
σημῶς καὶ μάλιστα τὸν Νέστηρα Χωνιάτην
ἀδελφόν τοῦ Μιχαὴλ καὶ τοῦ Εὐστάθιου, ἐξ
οὗ καὶ ἀνίσταται ὁ καθολικὸς λειτουργικὸς προσδιο-

- ποὺ ἐν τῷ αὐτῷ ἡρώδῃ τῷ τετραποδῶν
 ἅλῃ τὰ Μακάριοι τὰ ἀγαθὰ πάντα
 πολλὰ ὄρεται Γινώσκει νὰ κερῆι χορδὰς ἁ-
 δονοῦναι λογιζοῖται τὴν ψυχὴν τοῦ ἀν-
 ὄρου ἀπὸ τῶν ἀναισθητικῶν συναισθημάτων
 δὲν κατακτείνει τὰ καλοῖσθαι τῶν ἀν-
 ὄρων ποιοῦν τὸ Ἄνθρωπον τοῦ δὲν εἶναι
 τοῦ ὁρατοῦ μεγάλου τὸν Ἄνθρωπον τοῦ
 οὐρανοῦ ὅπως ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ καὶ καλεῖται καὶ τὴν ἀνδραγαδίαν, δὲ γὰρ
 ὁ ἀνθρώπινος καὶ ζωοῦναι εἰς τὸν δόξαν
 οὐρανοῦ καὶ ἐκτελεστικὰ διακονεῖ, δὲ ἐπὶ τοῖς
 οὐρανοῖς παλὼν λαμβάνοντες διὰ τὸ τοῦ
 καὶ κινεῖται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἡρώδου ἀπὸ
 ὑποκαταστάσεως καὶ αἰσῶν ὅπως ἀποκα-
 τιστὴν δὲ ἀναισθητικῶν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ
 ἡρώδου τοῦ ποιοῦν τὸν Πράχον τοῦ Γ'
 τοῦ Ἠρώδου τοῦ Η' τοῦ ἡρώδου γὰρ κινεῖται
 ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ ἡρώδου αἰσῶν
 λόγον δὲ δὲν βέλους νὰ καταπορεύσθαι
 ἡρώδου κινεῖται, διὰ τὸ ὅτι δὲν ἐκπορεύεται
 τὸν μετὰ τὴν μετακίνησιν τοῦ ἡρώδου διὰ τὴν

νομεν δικαίως το εἶθον τοῦ οὐρεῖσθαι καὶ μὴ τὴν
 ἀπονομεν ὡς νόμον· τὸ ἐν αὐτῷ πρόσκαιρον, τὸ
 ἀπελασμένον πάντα, μὴ ἡμετέροισιν παντελὸς
 ἰσχυρὸν τυχερῶς τοῦ μῦθου τῶν οὐκ ἐξ
 ὧντες τὸ δόγμα εὐαγίζομεν διὰ καὶ τέχνην
 καὶ δόξαν πολλήν.

(Ἀκολουθεῖ)

[illegible]

— Αἱ ὁσὲς αἰ ἐκκαλεῖσθαι ἐνταῦθα καὶ ἡ
ἐκείνη ἀποφύγει. Σφαλερὰ καὶ ἀλλοθιὰ ἐκ-
καλεῖ σήμερον ἐν τῇ Ἀβδῶνι ὁ ἐν Κερκίρῃ ἐξέ-
στης ἡμῶν ἀνταποκρίθῃ.

— Αἱ ὁσὲς αἰ ἐκκαλεῖσθαι χαλεπότερον τὴν
ἐκκεῖν τὸν Φεδιάνδρον ἐστὶν Ὑπολαὶ σὺνδονο-
ν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξογατοῦ τὸν Βουλῆδρον
αὐτῶν, ὡς ἀποκαλοῦν τὸν πρωτοβουλήδρον
ἐκτ. δημολογῶν, δι' ἣ ἐποικεῖται αὐτῇ διὰ
ἐκείνη πολιτικῇ σημασίᾳ. Καὶ ἕλκας σήμας ἡ
ἐκκεῖν αὐτῇ σκεπτῇ τὴν ἀνακηρύξαι τὴν Βουλ-
ῆς ἐστὶν Βουλῆδρον.

— Ἡ Βουλὴ τὸν Κοινοτήτων ἐβήρυσεν ἐπὶ
σταγυῶν Κίτσερον διδόν 50,000 ἡφῶν
(250,000 πρ. δραχμῶν) εἰς ἀνταμείψαι τὸν

αποκινούν υπηρεσιών, τὰς ὁποίας προσήνευ-
ε δὲ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

**

— Κατὰ τηλεγράφημα τὸ ἔθνικοι πρακτορεῖ
Βιέννης διαβλέπουν, ὅτι σοβαρὰ ταραχὴ ἐξε-
ῆσαν ἐν Ἀζιάνῃ.

**

— Ὁ Βασιλεὺς Ρουσσὸς δὲ περὶχωρότερος ποιεῖ
τὴν Γαλλίαν σήμερον, ἀπ' οὗ λαμπρὰς παρτί-
ξιν δημοκρατικῆς υπηρεσίας ἰδίᾳ κατὰ τὸς ἡμέ-
ρας τοῦ ἐθνικοῦς Δράματος, παραγγιλιῖ τὴν βου-
ρζουάζ, αἰνεῖς ἀνέκδοτον αὐτὸν νεκρῇ,
μόνον τὸ λόγῳ διὰ ἢ ἐπὶ ἀνὰ αὐτὸ ἐλθῆναι.
Τὸ πέννημα τοῦτο εἶναι ἀληθὺς στανιανότος, πό-
δε σωτηρίαν διὰ ἀπέστανεν, εἰς ἐμμοῦντο αὐτὸ
Εὐλαδὸς διὰ οἱ πολιτικοὶ οἱ λογιζόμενοι τὴν ἀρε-
κὴν τὴν γρηγορὰ φιλοπατώναν ἀπὸς τὴν Βαλδίαν
ἀπὸς ἡμῖν ταῦτα ἀνυπόστατον ἀνὰ ἐλπίαν.

ἀκρίνοι οἱ πιστοὶ, ὅν' ὅσα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ
 ὁδὸς ἰουσιώσῃ διὰ πασθαρσίων. Ἄλλ' ἔ-
 ῶν τῶν πολιτικῶν τοῦτων, ἐντολὴ ἀναπαύσεως
 εἴνυνται, δὲν ἰλγεῖ ἄλλως ἢ κατὰ τοῦ νόμου

ορθῶν διασθῶν. Τὰ τῆς Φιλίας δὲν ἐκί
 τα σαφῶς, καὶ τὴν ἰστορίαν ἀγῶνός ἐν μόνον
 ὁράματος ἀδύναται διὰ κατανόησιν τὴν ἀφορᾶ
 τοῦ μόνου αὐτῆς.

Καὶ ἐπὶ τὴν ἀναπαύσεσιν τῆς ἱστορικῆς ἀλ-
 γῆς ἐπὶ τῆς ἐντομικῆς λεπτομερείας τῆς ἡρω-
 ῶσιν τῶν πορσιῶν δὲν κατεβάλλει πολλὴν
 συστολὴν οἱ ἀσπασίης ὥστω ἐν τῇ δ' ἀσπῇ

Εἴ' ὁρᾶσθαι δὲν ὁρᾶται τὸ χροῖον τῆς περ-
 ασίης, τοῦ κανονικώτατος καὶ τῶν τοῦτων. Ἀλλὰ
 τὰ μὲν δύναται καὶ εἰ ἀναληφθῶν κατὰ τὴν
 ἀσπασίην τοῦ ὁράματος ἔμμενος τὸν πραγ-
 ματικῶς ἀντιληπτόν. Ἀντιληπτόν ἵσως ἐστὶν διὰ
 τοῦτο ἐπὶ ἐκείνῳ ἀπαρασῶν τοῦ ὁράματος,
 οἱ πορσιῶν πλὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἐλληνικοῦ

ους του Παπαρηγοπούλου, ξυλετά και τις
και μάλιστα την Νεφέρα Χανιάτην την
από τον Μιχαήλ και τον Ευστάθιον, ἐξ ὧν
ἔγιναν τ' ἀνθρώπι λειτουργείας προσφύγων
εὐσεβῶν χαριστήριον τῶν προσώπων.
Αλλὰ τὰ ἐλπίσματα πάντα ἀνιστάθηται
λαί βροταί. Γινώσκω γὰρ κορυὴν χορδᾶς ἀνι-

[illegible]

της φύσεως. Τὸ ὑπουργεῖον Βαλδὲκ Ρουσσὸ διέ-
δεχθη ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν γενοῦσαστὴν Κόμπ συγ-
κροτούμενον οὕτω

ΚΟΜΠ, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἑ-
σωτερικῶν.

ΒΕΛΔΕ, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

ΔΕΛΚΑΣΣΕ, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΣΩΝΙΕ, ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ΤΡΟΥΤΙΩ, ὑπουργὸς τοῦ Ἑμπορίου.

ΜΟΥΖΩ, ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

ΔΟΥΜΜΕΡΙΚ, ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν.

ΡΟΥΒΙΕ, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

ΠΕΛΑΕΤΑΝ, ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ στρατὸς ἈΝΑΡΕ, ὑπουργὸς τῶν Στρα-
τιωτικῶν.

ΜΟΡΕΖΟΛ, ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Πιστεύεται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θ' ἀντικα-
ταστήσῃ ταχέως ὑπουργεῖον, κατασκευασμένον ὑπὸ
τῆς διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ εἰς τὴν Βου-
λὴν ἡ δημοκρατικὴ πλειονοψηφία.

— Τρομερὸν σιδηροδρομικὸν δυστύχημα συνέβη
ἐν Αἰγύπτῳ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα διὰ τῆς
συγκρούσεως τῶν ἀντιθέτως φερομένων ἀμαξοστοι-
χιῶν Καΐρου καὶ Ἀλεξανδρείας. Ἡ καταστροφὴ
ὑπῆρξε πλήρης. Ἀριθμοῦνται νεκροὶ περὶ τοὺς
τεσσαράκοντα, ἐν ὅς καὶ ὁ Ἑλλήν διηγήτορας Καν-
τάς, ὑπερβαίνοντι δὲ τοὺς ἑκατὸν οἱ τραυματίαι.

— Τὸ ἀπορροφητικὸν πνεῦμα τοῦ γενομένου
κραταῖαν ἐδίδου ἀντίστασιν παρὰ τοῖς πληθυσμοῖς
τῶν πολωνικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πρωσίας. Οἱ δύο
πρωτεράδελφοι Σιάδσκι καὶ Τεύντες, ὅπου δῆποτε
καὶ ἂν συναντηθῶσι, μαίνονται κατ' ἀλλήλων, τοῦτο
δὲ τὸ φαινόμενον ἐξηγεῖ προσθέτως νέος λόγος
τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐκφωνηθεὶς ἐν ἡ-
γεμονικοῦ προσφώνου. Ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ὁ
αὐτοκράτωρ εἶπε μετὰ ἄλλων καὶ τὰς ἀπειλὰς
ταύτας κατὰ τοῦ πολωνικοῦ στοιχείου:

«Ὁ Μαριεζούδων διήρξεν ὁ προμαχὼν καὶ
ἡ ἐστία, μετὰ δὲ τὸ πολιτικὸν πρὸς δύναμιν
τοῦ Βιστοῦλα. Ἡ διεφθαρμένη στήσις τῶν Πολων-
ῶν, ἀπειλοῦσα μὲ κίνδυνον τὴν Γερμανίαν, μὲ
ἀπορροφῶν τὰ καλῶς τὸν λαόν μου, ὅπως προ-
σέσκηται τὴν ἰδανικὰ καλὰ τοῦ ἔθνους. Πέποιθα, ὅτι
ἀπαντες οἱ ἱπποὶ τῆς γῆς τῶν Τευντόνων θὰ
ταχθῶσι περὶ ἐμῆ, ἐὰν καλέσω αὐτοὺς νὰ ὑπερα-
σπισθῶσι τὴν γερμανικὴν ἐπικρασίαν».

Αἱ ἀπειλαὶ αὗται τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτορος
παρήγαγον ζωηρὸν ἀναταραχὴν μετὰ τῶν Πο-
λωνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦσιν ἀντίστασιν.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν κατὰ τὸ «Ν.
» ἄσιν διήλθεν ἐκ Πειραιῶς ὁ Κεδίστης μεταδίδων
ὅλος ἀνεπιφύλακτος εἰς Κωνσταντινούπολιν. Διαδι-
κεται, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐπισκευῆς ταύτης εἶναι ἡ
διευθέτησις τοῦ ἐν Θάσῳ ἀναφυέντος ζητήματος.

— Κατὰ τηλεγράφου τοῦ Ἑθνικοῦ Πρακτο-
ρίου ἐκ Βιέννης ἡ ἀντιθέτως πολιτικὴ κατάσταση
ἐπιδεικνύεται. Βεβαίως, ὅτι ὁ Αὐστριακὸς καὶ ὁ
Ὀύγγρος πρὸς τὸν διαπραγματεύσαν ἕνεκα τῆς
ἀποτυχίας τῶν διαπραγματεύσεων, τῶν ἀφωσμένων
εἰς τὴν αὐτοσυγκρουστικὴν συμφωνίαν. Ὁ Αὐτοκρά-
τωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ φαίνεται πολὺ τεθλιμ-
μένος ἐκ τῆς τροπῆς αὐτῆς τῶν πραγμάτων, ἀπει-
λοῦσιν σοφιστὰς περιπλοκάς.

— Ἐξ Οὐασιγκτὸν ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ Βουλὴ
ἐψηφίσε διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὸν νόμον
κατὰ τῶν ἀναρχικῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου καταγινο-
σκείται ποινὴ θανάτου ὅρι μόνον κατὰ τῶν δολο-
φόνων τοῦ προέδρου, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνων, οἵ-
τινες θὰ ἐφρόνουν ὑπουργὸν ἢ ξένον προσεδεῦν.

— Ὀλίγοι ἐκ τῶν ξένων προσκεκλημένων τοῦ
βασιλέως Ἐδουάρδου εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς στέψεως
δὲ φιλοξενηθῶσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βουίνιγγαμ.
Μεταξὺ τοῦ περιωρισμένου αὐτοῦ ἀριθμοῦ τῶν
προσκεκλημένων οἱ ὁποῖοι θὰ τύχῃσι τῆς ἰδιαί-
της αὐτῆς τιμῆς, εἶναι ὁ Τσάρεβιτς, ὁ διάδοχος
Κωνσταντῖνος καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ οἱ πριγκίπισσες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας,
οἱ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Οἱ πριγκίπισσες
καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων ἐθνῶν θὰ φιλοξενηθῶ-
σιν εἰς οἰκίματα ἐπίτης δι' αὐτοὺς ἐτοιμασθέντα.

— Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς
τὸν «Φιγαρόν» ἀγγέλλει, ὅτι ἐπανελήφθησαν αἱ
μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διαπραγματεύσεις
πρὸς συνολογράφον ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Ἄλλ' αἱ δυσχερεῖαι, αἱ ἀναγκάσεις ἄλλοτε τὴν
Ἑλλάδα νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν διατη-
σίαν, ἀνεφάνησαν καὶ πάλιν.

Ἡ Ἑλλάς, πράγματι, ἐπικαλεῖται τὸν ὅρον τῆς
συνθήκης τῆς 23 Μαΐου 1855, κατὰ τὴν ὁποίαν
ἡ Τουρκία παρέχει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ προνόμιον
τοῦ μάλλον ἐδουλομένου Κράτους. Ὁ βαρὺν Κό-
λας, προσεδεῦν τῆς Αὐτοσυγκρουσίας, πρῶτα
τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, προέβη εἰς διαδήματα
παρὰ τῷ Τερφικῇ πασσά, ὅπως δώσῃ εἰς τὴν ὑπό-
θεσιν λύσαν ἐννοικίαν πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλ-
λάδος.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀλβανικὸν ζητημάτων ἐξέλιξις. — Οἱ φε-
ρολολογούμενοι Διδραῖοι. — Στρατολογία

ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ. — Ὁ Μαλὴν
βένης καὶ οἱ κάτοικοι Πρεμετῆς. — Κή-
ρυξις στρατιωτικοῦ νόμου, συλλήψεις,
κατασχέσεις καὶ φυλακίσεις ἐν Αὐλῶνι.
Φόννοι, ζυφοκλοπαὶ καὶ καταπίσεις ἐν
Μαργαριτίῳ — Ὁθωμανικὸν ἀποσπασμά-
των ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φιλιατῶν ἄθλα. — Ὁ
ἐν Κερκύρᾳ Ἡπειρωτικὸς σύλλογος.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 25 Μαΐου 1902.

Ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ κατάστασις ἐξακολουθεῖ οὕσα
λίαν κρίσιμος. Πλὴν τῆς τελευταίας ἐν τοῖς μεθο-
ρίοις τοῦ Μαυροβούνιου συμπλοκῆς περὶ τῆς ἐγγρά-
φου τὰς δυνάμεις ἐτέρα ὁμοία συμπλοκὴ ἐγένετο. Κατὰ
τὰς κυκλοφορούσας μάλιστα φήμας πλέον τῶν 30
ἀνδρῶν ἐφρονέθησαν ἐκατέρωθεν. Ὁ γενικὸς διοικη-
τὴς Σακὴρ πασσάς διατάξε τὸν συνταγματάρχην
τοῦ πορτοβολικοῦ Μεχμέτ βέην νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου
μετὰ στρατοῦ καὶ ἐνεργήσῃ πρὸς κατευνασμὸν τῶν
πνευμάτων.

Ἐν ἰδιαιότητι στενοχωρία εὐρίσκονται οἱ κάτοικοι
Σκόδρας, ὡς ἐκ τῆς μετὰ τὸν περικύρῳ διακοπῆς
τῆς συγκοινωνίας, ἥτις δὲν ἀποκατέστη εἰσέτι. Ὁ
γενικὸς διοικητὴς προσεκάλεσε τὴν παρελθούσαν
Δευτέραν διαφόρους Ἀλβανούς προκρίτους ὅπως
συσκεφθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως. Καὶ ποῖαι μὲν
ἀπέβη ἀντηλλάχθησαν δὲν ἐγένετο γνωστὸν, ἐξ ἁ-
παντος ὅμως τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα εἰς τοσοῦτον
ταχέως βαίνει ἐξελίξιν, ὥστε ἡ γενικὴ ἐν Ἀλβανίᾳ
ἐπικρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι ὁ προσεχὴς χρόνος
ρίζικην θὰ συνεπιφέρει μεταβολὴν τῶν πραγμάτων.
Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ὁ ἐν Παρίσις νῦν
εὐρισκόμενος Δε-Ἀλδρό διατελεῖ ἐν συνενοήσῃ
μετὰ πολλῶν Ἀλβανῶν βέηνων, ἐργάζεται δὲ δρα-
στηρίως.

Οἱ κάτοικοι Δίβρας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοοῦσι
νὰ καταβῶσιν τοὺς νενομισμένους φόρους. Ἐν
Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ διατάχθη ἡ εἰς τὰ ὅπλα
πρόσκλησις τεσσάρων ἐν ὅλῳ ἡλικιῶν. Οἱ ἄλλοι
ἐνεκα διαφόρων λόγων ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑπερ-
πίας, ὡς οἱ ὄργανοι, καταναγκάζονται καὶ οὗτοι νὰ
προσέλθωσι, πλὴν τῶν καθ' ὁλοκλήρην σωματικῶς
ἀνικάνων. Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἐν τούτοις ἀν-
τικατέστησε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐν Ἀλβα-
νίᾳ καὶ Ἡπείρῳ αὐτοχθόνων στρατιωτῶν μέχρι
τοῦδε διὰ Μικρασιατῶν τοιούτων.

Ἐν τῷ χωρίῳ Μένια τῶν Τυράννων συμπλοκὴ
ἐγένετο μετὰ τῶν κατοίκων, ἐνεκα κτηματικῆς
τινος διαφορᾶς. Οἱ φονευσθέντες ἀνέρχονται εἰς τέσ-
σaras.

Διαδοθέντος ἐν Πρεμετῇ ὅτι ἐν τοῖς χωρίοις
Κολωνίας ἐβλήθη ὁ Μαλὴν μετὰ 70 ὁπαδῶν του,
στρατιωτικὸν σῶμα ἐκ 200 ἀποτελούμενον ἀνδρῶν
ἐστάλη πρὸς κατὰ τῶν αὐτῶν ἐξ Ἰωαννίνων. Φό-
βος καὶ τρόμος κατελαβὲ τὸς κατοίκους ἐνεκα
τῶν ἐπικερμαζόντων συρρέξαν καὶ καταπίσεις.

Ἐν Αὐλῶνι ἐκρήρυξθ' ὁ στρατιωτικὸς νόμος. Ἡ
πόλις διατελεῖ ἐν ἀναστατώσει ἐνεκα τῶν ἀθρόων
συλλήψεων, ὅς ἐνήργησαν ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς.
Οἱ συλληφθέντες βέηνες καὶ ἀγάδες ὡς καὶ δύο πρό-
κριτοι χριστιανοὶ ἀπεστάλησαν ὑπὸ συνοδείαν εἰς
τὰς φυλακὰς Βεραίου. Συνεπείθ' ἀπαγορεύθη τῇ Πύ-
λης ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἐπολιόρκει τὰς οἰ-
κίας τῶν βαρὺ σημανόντων βέηνων Τζεμάλ καὶ
Ἀμυδῇ. Ἐρευνῆς γενομένης ἀνεκαλύφθησαν ἐν μὲν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ Τζεμάλ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἐν δὲ τῇ
κατοικίᾳ τοῦ Ἀμυδῆ φυλλάδια τοῦ Ἀλβανικοῦ κο-
μιτάτου. Ὁ Ἀμυδῆ συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη.

Ἀγγέλλεται ἐκ Μαργαριτίου ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ
Μοργάτῃ διεπράχθησαν κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδο-
μάδα δύο φόννοι καὶ ἀπειροὶ ζυφοκλοπαί. Ὁ διοικη-
τὴς Μαργαριτίου τυγγάνει ἐκ τῶν πολλῶν ἐκείνων,
ὡν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐπανειλημμένως ἀλλὰ καὶ μα-
ταίως αἰτοῦνται οἱ ἀντιχεῖς κάτοικοι.

Ἐν τῷ χωρίῳ Τέζας τῶν Φιλιατῶν ἀπεστάλη
ἀποσπασμα, ὑπὸ τινι ἐπιλοχίᾳ, πρὸς δῆθεν κατα-
δίξιν τῶν ζυφοκλεπῶν. Κατὰ τὴν ἀντιλήψιν ὅμως
τοῦ ἐπιλοχίου τούτου πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου
δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ζυφοκλέπται, διότι πάντων
ἀνεξαιρέτως κατέστη ἀληθὴς μάλιστα ὁ ἀποσπα-
σματάρχης οὗτος.

Πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα Ἡπειρωτῶν μὲ παρεκάλε-
σαν νὰ διαβιβάζω διὰ τοῦ «Ἀγῶνος» τῷ ἀξιοτιμῷ
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν τὸ ἐρώτημα διὰ
ποῖον ἄρα γὰρ λόγον ἐκρίθη πρόσφορον νὰ παραπεμ-
θῇ εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας ἡ ἐγκρίσις τοῦ
καταστατικοῦ τῆς ἐνταῦθα ἰδρυθείσης φιλικωπο-
τικῆς τῶν Ἡπειρωτῶν ἀδελφότητος. Ἀληθῶς αἰσθά-
νομαι λύπην νὰ ἐπαναλάβω τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ-
147 φύλλῳ τοῦ «Ἀγῶνος» ἀναλυτικῶς ἐκτεθέντα.
Ἄλλ' ἀντὶ τούτου ταύτην θ' ἀπευθύνω τὴν ἐρώτη-
σιν. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ὀρέξεων ἀπατριδῶν τι-
νῶν καὶ μικροεπιδοσίων κοσμοπολιτῶν, δαφνίως ἐκ
τοῦ δημοσίου ταμείου ἀντιζυμῶν, δέον νὰ κατα-
στῇ ἄρα γὰρ ἀντικείμενον μερίμνης ζωηροτέρας τη-
λοποιήσεως τῶν νομίμων καὶ εὐλόγων προσδοκῶν
τοσοῦτον ἐλκρινῶν καὶ ἁδῶν πατριωτῶν, οἵτινες
ἐνταῦθα ἐξ Ἡπείρου ἀφικνούμενοι καὶ πάσχοντες
πολὺ μείζονος στερογῆς καὶ περιθάλψεως ἦσαν ἀξιοί.
Μὴ ἐπιθυμῶν νὰ μακρυγορήσω ἐπὶ τοῦ προκειμέ-
νου ζητήματος περιορίζομαι ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ ἐκ-
φράσω τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ βέκτης ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν ὑπουργῶν, πληρεστέρας, εὐκρινεστέρας κα-
ὴ ττον μονομερεῖς πληροφορίας εὐαρεστηθῇ νὰ συλ-
λέξῃ, διότι οὕτως ἐνεργῶν, εἰμὶ βέβαιος, ὅτι οὐδ'
ἐπὶ στιγμὴν θέλει διατάσει νὰ πράξῃ πᾶν ὅ, τι τὸ
καλῶς ἐννοούμενον καθήκον ὑπαγορεύει.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὰ τυπογραφικὰ λάθη τῶν στηλῶν τοῦ
«Ἀγῶνος» τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, αἰ-
τινες ἀφαιροῦνται εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι, ὑπῆρξαν
φρικώδη. Αναγκασθέντες δι' ἐπείγουσαν ὑπό-
θεσιν νὰ ἐξέλθωμεν τῶν Ἀθηνῶν τὴν Πέμ-
πτην, ἀφῆσαμεν τὰς στηλάς ταύτας εἰς τὴν
αὐθαίρεσιν τῶν στοιχειοθετῶν, οἵτινες ἔκα-
μαν ἀφειδέστατῳ αὐτῆς χρήσιν. Ἐπὶ τούτῳ
αἰτούμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιοτιμῶν ἡ-
μῶν ἀναγνωστῶν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνεκροτήθη γε-
νικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων τῆς ἱστορικῆς καὶ
ἐθνολογικῆς ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ μεγάλῃ
αἰθούσῃ τοῦ Μουσείου αὐτῆς. Τὸ διοικητικὸν συμ-
βούλιον ἔδωκε λόγον τῶν πεπραγμένων, διὰ βρα-
χέων μὲν ἐκθέσαντος τὴν κατάστασιν τῆς ἐταιρείας
τοῦ προέδρου κ. Γ. Ν. Μπότση, τῶν δ' ἐφόρων
τοῦ μουσείου καὶ τοῦ ἀρχείου ἀναγνώσαντων ἐκ-
θέσεις περὶ τῶν προσκετιμῶν τῆς ἐταιρείας κατὰ
τὸ λῆξαν διοικητικὸν ἔτος. Ἡ συνέλευσις προέβη
εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας καὶ δημοφύως ἐξέλεξε τὸ
αὐτὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἦτοι πρόεδρον μὲν
τὸν κ. Γ. Ν. Μπότσην, ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Ν. Γ.
Πολίτην, γενικὸν γραμματεῖα τὸν κ. Ἀντ. Μηλιαρ-
κην, ἐφόρον τοῦ ἀρχείου τὸν κ. Σ. Π. Λάμπρον, τοῦ
μουσείου τὸν κ. Κ. Ν. Ράδον, ταμίαν τὸν κ. Π.
Κανέκην καὶ συμβούλους τοὺς κ. κ. Ἀντ. Μομ-
φερόπουλον, ὑπουργὸν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως,
Σ. Κ. Σακελλариόπουλον, πρῶτον τοῦ Ἑθνικοῦ
Πανεπιστημίου, Κ. Ν. Παπαμιχαήλου, βου-
λευτὴν, Π. Παπαναστασίου καὶ Γ. Πασπάτην.

Ἡ ἐταιρεία αὕτη ἀπὸ ἐλαχίστων ὁρμηθεῖσα, ἐδυ-
νήθη διὰ τοῦ ζήλου τῶν διοικούντων αὐτήν, καὶ
περὶ γλισχρότατος διαθετότητος πόρους, νὰ καταρ-
τίσῃ μουσεῖον, ἐν ᾧ ἀπεθεσάμενη ὁλοκληρῶς πολυτιμώ-
τατα κειμήλια τῆς πατρίδος ἱστορίας, μάλιστα δὲ
τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ μνημεῖα τοῦ βίου
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς δὲ καὶ μουσεῖον περι-
λαβάνον σπουδαῖστα ἱστορικὰ καὶ νομικὰ ἐγ-
γραφα. Ἀφ' ἧς δὲ ἡ κυβέρνησις παρέδωκεν εἰς
αὐτήν τὰ ἐν τοῖς ὑπουργείοις καὶ τοῖς δημοσίοις
καταστήμασιν ἱστορικὰ μνημεῖα, τὸ μουσεῖον καὶ
τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐταιρείας κατεστάθησαν τὰ μόντα
ἐπίσημα κέντρα περισυλλογῆς ἐθνικῶν κειμηλίων
τῆς πατρίδος, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἐξουσίαν σκο-
πεῖ ἡ ἐταιρεία, ἦτοι ἀπὸ τῆς κτίσεως τῆς Κων-
σταντινουπόλεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Κατὰ
τὸ ἔτος τοῦτο τὸ σπουδαιότατον πρόσκτημα τοῦ
ἀρχείου τῆς ἐταιρείας ἦτο τὸ ἱστορικὸν τμήμα τοῦ
ἀρχείου τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, ἀποτελούμε-
νον ἐκ πολλῶν μυθολογικῶν ἐγγράφων. Κατ' αὐτὰς
δὲ πρόκειται νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἐταιρείαν, ὡς
ἀνεκρίνωσιν ὁ κ. Πρόεδρος, καὶ τὸ ἱστορικὸν τμήμα
τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δη-
μοσίας ἐκπαιδεύσεως, περιλαβάνον ἐγγραφα τῆς
ἐπαναστάσεως, τῆς κυβερνήσεως τοῦ Καποδιστριαίου
καὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος.

Τὸ ἐν Ρωσσίᾳ διαμένοντος ὁμογενοῦς
Μιχαὴλ Βαλλιάνου παρηγγέλλει ἐν Ἀγγλίᾳ νέον
ἀτμόπλοον χωρητικότητος 9,000 τόνων. Τὸ τοῦ
αὐτοῦ ὁμογενοῦς ἀπὸ πολλοῦ ἔχει παραγγελθῇ
καὶ ἡδη ἐγγίζει νὰ συντελεσθῇ ἡ ναυπήγησις καὶ
ἄλλον ἀτμόπλοον 7,000 τόνων. Προήλθον δὲ
ἐξ αὐτῆς χωρητικότητος ἀτμόπλοια εἶναι προσωρι-
μῶς νὰ διαπλέσῃ τοὺς μεγάλους ὁκεανούς, εἰς
οὓς μέχρι τοῦδε σπανιστάτη ἦτο ἡ ἐμπορεύσις τῆς
κνυαλοῦκου. Ὁ κ. Μιχ. Βαλλιάνος εἶναι δ' πρῶ-
τος, ὅστις διδὼν τοιαύτην ὥσιν εἰς τὴν αἰσώ-
τατα βρῆμαίον προοκοπούσαν ἑλληνικὴν ἀτμήρη
ναυτιλίαν καὶ διανομὴν εἰς αὐτὴν ὁδοὺς εὐρυτέ-
ρας καὶ μάλλον καρποφόρου ἰσως σταδιοδρομίας.

Οἱ ἐν Προβιδενζίᾳ τῆς Ἀμερικῆς Ἑλληνεῖς ἀ-
πέστειλαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ἡ-
ρας στερίλους ἐκκοῖς μίαν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ
ἐθνικοῦ στόλου. Ὁ ἐν Γαλαξίῳ δὲ ἡμέτερος πρό

ξένος ἀπέστειλε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν
306 φρ. ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, προερχό-
μενα ἀπὸ τῶς εισπραξείας θεατρικῆς παραστάσεως
ἐρασιτεχνῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνέκρινε τὴν
πρότασιν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Πειραιῶς, ὅπως
ἐκφρονθῶσιν κατὰ 30 ἔτι μέτρα αἱ κατασκευαζέ-
μεναι κτισταὶ δεξαμεναί. Ἡ νέα αὕτη ἀπόφασις
ἦτο ἀναγκαιότατη δι' ἔργον προσωριμῶς νὰ κα-
ταστήσῃ τὸν Πειραιᾶ τὸ μεγαλύτερον κέντρον τῆς
ναυτικῆς κινήσεως τῆς Μεσογείου.

ΕΚ τοῦ νέου δελτίου ἐισφορῶν πρὸς ἴδρυσιν
ἀνδριάντος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, διὰ
ἐξουσιοῦσιν ἡ ἐπιτροπὴ σιτῆος ἐπιτροπῇ, μα-
θάνομεν, ὅτι τὸ μῆτρος τοῦδε συλλεχθέν ποσὸν α-
νῆλθεν εἰς δραχ. 28,000 περίπου. Τὸ δελτίον
τοῦτο περιέχει πολλὰ ὀνόματα φιλοπατρίδων ἀν-
δρῶν, οἵτινες συνεισέφερον τὸν ὀβολόν των ὑπὲρ
τοῦ ὁσιατάτου σκοποῦ, ἀλλ' ἐξόχως συνεκίνησαν
τοῦ ὁσιατάτου ὡς συνδρομητῶν πολλῶν στρα-
τῶν ἡ ἐγγράφη ὡς συνδρομητῶν πολλῶν στρα-
τιωτικῶν σωμάτων καὶ γραφείων, οἷον συνταγ-
μάτων, μοιραρχῶν κλπ. Τὰ ποσῆ, ἕντα προσή-
μενον τὰ σώματα ταῦτα, συνελέγησαν ὀβολὸς
πρὸς ὀβολὸν ἐκ τῶν ὀπλιτῶν τοῦ στρατεύματος,
ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες θὰ κληθῶσι ποτὲ
νὰ ἐπαναλάβωσιν τὴν ἀπὸ 500 ἐτῶν ἀδιάκοντον πά-
λιν πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ αἵματος τοῦ μεγίστου τῶν
ἐθνικῶν ἡμῶν ἡρώων.

Ὁ ΠΑΡΑ τῇ Διεδνεί ἐπιτροπῇ τοῦ ἐλέγχου ἀν-
τιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας κ. Κόρβετ χρησιμοπο-
ιοῦν ἐξέδωκε φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Γεωρη-
κοὶ Σύνδεσμοι ἐν Ἰρλανδίᾳ», σκοπὸν νὰ συnte-
λέσῃ εἰς τὴν γεωργικὴν πρὸδόν τῆς Ἑλλάδος, ἥς
ἀποδοκινεῖται φίλος τῶν εὐκρινεστάτων. «Θα-
φανὴ ἴσως τοιηρόν», λέγει ὁ ἐπιφανὴς οἰκονο-
μολόγος δικαιολόγος τὴν ἐκδοσὶν τοῦ φυλλαδίου
τοῦ, «ὅτι ξένος δίδει ἀποδοκίμους τὴν γνώμην
τοῦ. Ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὴν χώραν καὶ τὸν λαόν,
ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῖου τόσα κατηνάλωσα ἔτη, ἔστω
ἡ δικαιολογία μου».

Ἐπαρουστάτη δὲ ἱκανοποίησιν θέλω θεωρή-
σει, ἐὰν τὸ ἔτι ἀντιπρόσωπος φυλλάδιόν μου χρησι-
μεύσῃ ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, ὅπως παρορησῇ
τὸν Ἑλληναὶν λαόν ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἀν-
τιπρὸς τὸν γεωργικὸν πλοῦτον τῆς χώρας».

Πράγματι τὸ κυριώτατον περιεχόμενον τοῦ φυ-
λλαδίου συνίσταται εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀναγραφὴν
ἐργασίαν τῶν διαφόρων ἐν Ἰρλανδίᾳ γεωργικῶν
συνδέσμων, αἵτινες ἀπέφερον θαυμασιώτατα ἀπο-
τελέσματα ἐν χρονικῷ διαστήματι ὀλιγοτέρῳ τῆς
εἰκοσιετίας.

ΕΝ Πειραιεὶ γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τὴν
παρελθούσαν Κυριακὴν τῆς «Φιλανθρωπικῆς» Ἀ-
δελφότητος τῶν Ἡπειρωτῶν, ἐξελέγησαν πρό-
εδρος ὁ κ. Γ. Ντάκας, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Β. Παν-
ταξῆς καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Π. Πετρίδης με ψή-
φους